

oppbrudd

TIL KAMP UNDER LEDELSE AV ARBEIDERKLASSEN
MOT MONOPOLKAPITALEN OG FOR SOSIALISMEN!

5. årg.

Organ for SUF (m-l) - stud

Nr 4 - 1970

ETTER BEREGNINGSUTVALGETS INNSTILLING:

VI STÅR PÅ KRAVA — FORTSATT KAMP!

Studentenes kamp har tvunget fram utredninger fra staten. Statens beregningsutvalg offentliggjorde mandag 20/4 sin innstilling. Hva inneholder så disse utredningene?

Når det gjelder våre krav om økte lån, anslår utvalget at en heving av maksimalsatsene med 163 kr pr. mnd., vil sikre at vi får samme andel av velstandøkninga som i 1960. Men vi veit jo at heving av maksimalsatsene ikke nødvendigvis har den samme innvirkning på de låna vi får utbetalt. Sjøl om maksimallåna fulgte prisstigninga fra 64 til 69/70, viser statistikken at gjennomsnittslåna lå langt etter. Vårt krav er derfor fortsatt 150 kr pr. mnd, i økning på alle lån.

Utvalgets beregninger angående momsens virkninger viser klart nødvendigheten av fortsatt kamp mot momsen ved å kreve full kompensasjon for alle rammede grupper. For det første sies det at studentene har fått kompensasjon gjennom de justeringene Lånekassa foretok høsten 69. Vi veit alle at de 6% gjennomsnittslåna økte med, bare var en korrigering som en

følge av den vanlige prisstigninga. Økninga av borteboerstipendet med 200 kr var heller ikke noe annet enn en oppfølging av de planer regjeringa hadde allerede da borteboerstipendet ble oppretta. Det har aldri vært ment som noen kompensasjon for moms, men som en justering av kompensasjonen til de studenter og elever som må bo borte i utdanningstida. Utvalgets første forutsetning må derfor klart tilbakevises.

Videre velger beregningsutvalget å behandle studentenes økonomi som en del av familiens økonomi. Det er uholdbart av flere grunner. For det første fordi det representerer et forsøk på å splitte studentene langs kunstige skillelinjer — vi får enslige studenter som er selvforsørget, enslige som er delvis forsørget, enslige som er helt forsørget og gifte studenter. Når vi veit at ni av ti studenter må arbeide for å finansiere studiene, skjønner vi det meningsløse i en slik kunstig oppsplitting. Videre er det sjølsagt helt forkastelig å legge opp til at studentenes forverra levevilkår skal avhjelpes ved å skyve de økte økonomiske byrdene over på foreldrene.

Disse har problemer nok som det er p.g.a. den mangelfulle kompensasjonen for deres egne økte utgifter. Og å antyde at disse forholdene vil bedres i nevneverdig grad ved at forsørgerstønad også ytes for studenter over 24 år, er en bløff så ynkelig og ubehjelpelig at den ikke fortjener å bli tatt alvorlig. Utvalgets grunnlag for å foreslå momskompensasjonen begrensa til usle 300 kr i året for selvforsørgende studenter, er følgelig ikke engang spinkelt, det er så godt som totalt fraværende.

Videre må vi ikke et øyeblikk glemme at utvalgets arbeid bare har karakter av utredninger, slik at regjeringa på ingen som helst måte er forpliktet til å innfri selv disse tarvelige kompensasjonsforslagene. Når man så i tillegg overhodet ikke har tatt opp til behandling kravet om at kompensasjonen må utbetales umiddelbart, før den økonomiske krisa blir for akutt, da forstår vi at behovet for militant kamp nå er mer tvingende nødvendig enn noensinne.

STYRK ENHETEN MED ANDRE UTDANNINGSSØKENDE

Allerede i utvalgets utgangspunkt er det en grunnleggende mangel: de har bare vurdert forholda for ungdom under utdanning ut over 12. skoleår. For elever i 10.-12. skoleår, bl.a. yrkesskoleelever og lærlinger, har utvalget, som det sjøl sier, bare behandlet denne gruppens problemer helt summarisk. Det som konkret foreslås er at de økonomiske forhold for disse elevgrupper "bør utredes".

Dette er et åpent forsøk på å splitte studenter fra andre elevgrupper. Elevgruppene har også fremma sine krav overfor staten. Hvorfor er det nettopp disse gruppene som er utelatt?

I vår strategiske defensive posisjon overfor staten, har studentene vist sin styrke ved massemobilisering under ledelse av FSF. Elevgruppene mangler en slik organisasjon. Erfaringene hittil viser at staten må ta enhetlig og organisert kamp alvorlig. Selv om elevene har slutta opp om denne aksjonen og gitt den økt styrke, er likevel elevgruppene utelatt fra statens beregninger. Hovedårsaken er her at staten vet at interessenkampen for disse gruppene fremdeles er svak.

"Styrkeoverlegenhet uten kampberedskap er ingen virkelig overlegenhet og betyr samtidig at initiativet mangler. Hvis troppeenheter som er motstanderen underlegne i styrke, men som er kampberedt, forstår denne sannhet fullt ut, kan de ved mange høve påføre motstanderen overraskende slag og faktisk slå en overlegen motstander"

Mao Tsetung.

forts. side 3

NORGAS — streiken ga seier!

Streiken ved Norgas har til nå vart siden mandag 6/4-70. Bakgrunnen for arbeidernes militante kamp kan summeres opp i følgende hovedpunkter:

1) Helt siden tariffperioden 1966-68 har arbeiderne stått på sine fastlåste lønninger. Ingen lønnsjustering har funnet sted. Time-lønna for produksjonsarbeiderne og transportarbeiderne, som har spesielt tungt arbeid, ligger på fra kr 10,30 til kr 13,00.

2) Ved de to siste tariffoppgjør har arbeiderne i Kjemisk stemt mot LO-pampenes og NAF's tariff-forslag. Praktisk talt 100% stemte imot ved Norgas i 1966 og 1968, men dette hjalp ikke, pampenes og NAF's "kopplingsbestemmelser" og "lover" ble brukt imot arbeiderne.

3) Klubbstyret, som har arbeidernes fulle tillit og støtte, reiste i januar 1970 krav overfor bedriftsledelsen om stedlige forhandlinger, men bedriften avsto blankt å forhandle med arbeiderne.

Momsen, prisstigninga og det stadig hardere arbeidstempoet tvang arbeiderne til å ta opp kampen for skikkelige levevilkår. På tross av LO-pampenes og NAF's trusler, besluttet de å gå til streik. Denne var 100% effektiv, bare noen formenn fortsatte å jobbe bortsett fra de av arbeiderne som framstilte gass til sjukehus.

Etter en uke stilte NAF og deres leiesvenner, sosialdemokratiet og LO-pampene, Norgasarbeiderne for "Arbeidsretten" og "dømte" dem til bot og truet med erstatningssak. Klasseforædrene i LO oppfordret til streikebryteri ved å uttale at arbeidsplassene på Norgas ikke var "blokkert"

Arbeiderne avviste klassesdommen, og fortsatte kampen.

Onsdag 15/4, to dager etter "dommen", ble klassestatens politi satt inn mot arbeiderne og deres rettferdige kamp. Klassepolitiet hadde med seg et par streikebrytere og skulle sørge for at "lovlig" virksomhet skulle få gå uhindret, det vil si hindre arbeiderne i å blokkere fabrikk-

porten. Siden den dagen våker klassepolitiet over bedriften og garanterer streikebryteriet.

Fredag 17/4 ble arbeiderne sagt opp! Oppmunnet av de sosialdemokratiske rene-gatene i LO-toppen satset nå bedriftsherrerne alt på et kort for å knuse denne streiken!

Mandag 20/4 hadde klassepolitiet stormønstring utenfor fabrikkporten. Minst 50 purk og 11 biler var møtt fram. Purken var utstyrt med hunder og langkøller og tvang de streikende arbeiderne inn i politibilene med vold! En FSF-fotograf ble slått ned og fotoapparatet ødelagt.

Men til tross for denne brutale behandlinga av arbeiderne, møtte 30-40 streikevakter dagen etter opp foran fabrikkporten. En ti-tonns trailer fra Helge R. Olsens transportbyrå forsøkte å tvinge seg inn på fabrikkområdet ved å kjøre inn i flokken.

Onsdag 22/4 gikk bedriftsledelsen med på lokale forhandlinger. Alle krav om erstatningsansvar og fullbyrdelse av arbeidsrettsdommen overfor arbeiderne ble frafalt. Etter dette gikk arbeiderne tilbake til arbeidet. Deres militante kamp har ført til en foreløpig seier!

Moms, prisstigning og økt arbeidspress er ikke noe særskilt fenomen for Norgasarbeiderne, det breie lag av folket rammes av de samme tiltaka fra monopolkapitalen og dens statsmaskineri. Kamper i Odda, Oslo Sporveier, militante støtteerklæringer fra stadig flere arbeidsplasser og ikke minst studentenes kamp viser dette. Felles interesser — forverra økonomiske kår og økt arbeidspress — må føre til felles kamp mot felles fiende, monopolkapitalen og dens statsapparat! Disse lønnskampene lærer oss og hele folket om sosialdemokratiet og LO-pampene som monopolkapitalens håndlangere og arbeiderklassens fiender, om staten og politiet

som redskap for monopolkapitalen retta mot arbeiderklassen og det breie laget av folket.

Lønnskampen kan aldri føre til endelig seier for arbeiderklassen og de breie laga av folket, den kan midlertidig minske utbyttinga, midlertidig hindre ei forverring, men aldri oppheve utbyttinga. Utbyttinga vil bestå så lenge utbytterklassen og dens statsmaskineri består. Skal arbeiderklassen sikre sin stilling varig må borgerskapets makt erstattes med proletarietets makt. Det borgerlige statsapparatet må knuses og arbeiderklassens eget statsapparat opprettes.

Lærdommene som arbeiderklassen, studenter og det breie laget av folket nå vinner, peker framover mot en ny enhet på grunnplanet i arbeiderklassen, mot en enhet om felles klassekamp og ikke klasse-samarbeide, en enhet om felles politisk kamp mot reformisme og sosialdemokrati under ledelse av arbeiderklassens beste våpen — det revolusjonære marxist-leninistiske partiet. Et parti som må lede kampen mot reformismen og de sosialdemokratiske leiesvennene, mot monopolkapitalen og dens statsapparat, og erstatter dette gjennom en proletarisk revolusjon med proletarietets stat, proletarietets diktatur!

FORTSATT STØTTE TIL NORGAS-ARBEIDERNE KAMP!
ENHET ARBEIDERE — SKOLEELEVER — STUDENTER!
FRAM FOR DET MARXIST-LENINISTISKE PARTIET!

DEMONSTRASJON FRE. 13³⁰

I løpet av den siste måneden har det reist seg en mektig enhetsfront rundt omkring på universitetene og de forskjellige skole- og slagene over hele landet. Og denne fronten er ikke et fantasifoster klekket ut av smarte partipamper på toppplanet. Den er en høyst virkelig og kraftig bevegelse i befolkninga, tvunget fram av monopolkapitalens og statens kyniske utpressingspolitikk.

I sine hemningsløse bestrebelser på å holde profitten oppe, har kapitalistene denne gangen gått for langt. Folk godtar ikke lenger at en liten privilegert gruppe skyver alle sine vanskeligheter over på dem, at de økonomiske byrdene bare øker og øker for at kapitalistene ubekymret skal kunne fortsette sin makelige overflodstilværelse.

Det er til forsvar for sine brennende og dagsaktuelle økonomiske interesser at studenter og elever nå samlet har reist seg bak kravene: 150 kr måneden i økte lån og 110 kr måneden i momsstipend.

Disse kravene er ikke forhandlingskrav som vi tillater staten å fuske og jonglere med – de er absolutte minimumskrav og de skal innfris i sin helhet.

FAGLIG STUDENTFRONT

Hva er det som har greidd å samle studentene i denne saka, hva er det som har greidd å forvandle en gjærende misnøye til en mektig enhetsfront? Hovedårsaken for dette tilfaller aktivistene i Faglig Studentfront, som har maket å kanalisere spontaniteten og den høynede aktiviteten hos studentmassen inn i organiserte kampformer. Den styrken som denne samlinga av kreftene på grunnplanet representerte var så overveldende at selv studentenes "ansvarlige" organer – NSU og ST – fant det vanskelig å gå imot den.

FSF er ingen front for Lånekassa-fra-Økern-til-Blindern, den er heller ingen front-for-proletariatets-diktatur. FSF er ganske enkelt en anti-kapitalistisk front, dvs. den trekker en klar linje mellom fienden og folket, regner ut hva borgerstaten har snytt studentene for og fremmer de konkrete kravene.

Derfor har FSF tillit blant studentene, fordi dette er noe alle forstår, det samler studentene og skaper enhet og styrke.

ENHET GJENNOM KAMP

UTVIKLING AV FRONTEN

Men enhet blant studenter alene er ingen garanti for seier. De mest storslagne manifestasjonene av denne brede enigheten kan nok så litt usikkerhet og engstelse hos byråkratene, men de vet at så lenge vi er isolert, representerer vi ingen virkelig alvorlig trusel. Utvides fronten til å samle alle landets utdanningsøkende er dette et kvalitativt sprang, dimensjonene er nå av en slik karakter at de ikke lenger kan ignoreres. Men først når vi går sammen med arbeiderklassen og alle de andre ramte gruppene, først da vil vi ha kampmidler til å tvinge monopolkapitalistene og staten i kne, og først da kan vi være sikre på at vår kamp vil vinne fram.

Enheden blant studentene har altså ingen egenverdi hvis den ikke bidrar til å styrke hele folkets kamp. Bare gjennom stadig å utvide grunnlaget for enhetsfronten og parallelt med dette stadig å utvikle nye kampmidler kan vi tvinge kravene igjennom. For at denne enheten vi bygger på virkelig skal være vår styrke, må den skapes gjennom en stadig videreutvikling og videreføring av kampen, og ikke være en enhet avhengig av stagnasjon og kvelende kompromisser.

Men ei slik riktig linje er også en stor utfordring. Den krever at det nedlegges et enormt propaganda- og agitasjonsarbeid. Den tillater oss ikke å undervurdere virkningen av statens splittelsesforsøk og borgerpressas hets, eller å overvurdere bevissthetsnivået hos studentmassene. Vi må for all del unngå at aktivistene distanserer seg fra det store flertallet. Og skulle det dukke opp tendenser til slik feilaktig politikk, må vi øve selvkritikk og intensivere våre anstrengelser for å heve kamp-

bevisstheten opp på et høyere nivå. Vi må aldri resignere, vi må ikke miste motet selv om ikke samtlige studenter slutter opp om oss. I en slik interessekamp som dette må vi trekke et skille mellom fienden og folket også blant studentene, vi må isolere de reaksjonære for at kampen skal kunne videreutvikles.

LEDELSEN AV FRONTEN OG FORHOLDET TIL MASSENE

Etter det vi nå har sagt skulle det være innlysende at denne type kamp setter ganske særskilte krav til ledelsen. Det må være en ledelse som forstår den absolutte nødvendighet av at kampen kontinuerlig utvikles og styrkes, og aldri henfaller til opportunistisk studentisolasjonisme. Det må være en ledelse som kan bygge på erfaringer fra lignende kamper opp gjennom historien, en ledelse som har forutsetninger for å bringe de grundige og riktige analysene av styrkeforholdene som er nødvendige for å trekke opp strategien. Og følgelig må det være marxist-leninistene som tar denne ledelsen, fordi de samtidig er de mest aktive og de eneste som skikkelig tilfredsstiller kravene ovenfor.

Like viktig er det at det er marxist-leninistene som har forstått nødvendigheten av at ledelsen aldri løsriver fra de brede massene. For som Mao Tsetung sier:

"Uansett hvor aktiv den ledende gruppen er, vil hele aktiviteten utarte til et fruktesløst strev av en liten hop personer, dersom det ikke er noe samband mellom den ledende

gruppens aktivitet og massens aktivitet. Men heller ikke kan de brede massenes aktivitet bli vedvarende eller utvikle seg i riktig retning og nå opp på et høyere nivå, hvis det bare er massene som er aktive og det ikke finnes en sterk ledende gruppe, som organiserer massenes aktivitet riktig"

Drivkraften i arbeidet kan aldri være annet enn massenes egen begeistring og aktivitet, ledelsens arbeid består primært i å finne de formene som lar denne mest effektivt komme til uttrykk. Skal dette lykkes, må aktivistene i størst mulig utstrekning trekkes inn i arbeidet og avgjørelsesprosessene på alle trinn. En slik politikk er uomgjengelig nødvendig for at de aksjoner og paroler som foreslås ikke skal være i strid med bevissthetsnivået hos frontens medlemmer som helhet. Dette betyr ikke at fronten bare kan fremme aksjoner som man vet samtlige av frontens medlemmer umiddelbart vil være enige i. Det betyr at nye aksjoner og paroler skal markere den mulige og nødvendige videreutvikling av fronten – ikke stagnasjon, men heller ikke et uforståelig sprang.

PERSPEKTIVENE FRAMOVER

Makter fronten å gjennomføre en politikk etter slike retningslinjer, vil den kunne danne opptakten til en bevegelse av ganske andre dimensjoner. Vi ser for tida de første tegn til en bredere forståelse mellom arbeidere og ungdom under utdanning – man reiser seg til forsvar for felles interesser mot felles fiende. De første gjenstidige støtteerklæringer er blitt avlevert, de første skritt på veien mot organisatorisk samarbeid er også blitt tatt. Disse tiltakene er en kime som peker ut over seg selv, og vi aner konturene av en mektig og uimotståelig allianse.

Men vi vet også at før noe slikt skal kunne realiseres er det en helt grunnleggende betingelse som må oppfylles: Vi må skape et sterkt marxist-leninistisk parti som kan lede an i denne kampen. Først da kan den økonomiske kampen vokse over i en politisk kamp om selve makten, en kamp som en gang for alltid skal fjerne selve grunnlaget for den økonomiske utbyttinga.

Vekttalls framstøt på Engelsk

Statens og monopolkapitalens rasjonalisering av utdanningsinstitusjonene pågår stadig. Konkrete uttrykk for dette, er en stadig senkning av bevilgninger til undervisning og forskning. Dessuten lanserer Staten og dens medhjelpere på lærerstedene stadig undervisningsplaner i tråd med Ottosen-komiteens rasjonaliseringsopplegg.

Tidligere i dette semestret bekjempet Bergensstudentene foreløpig et vekttallsystem for H-F som var opplagt mønster fra Ottosen-komiteen. Dette skjedde ved regelrett invasjon av Fakultetsrådet. I disse dager behandler engelskseksjonen i Oslo ei innstilling som åpent bygger på Fjeld Halvorsen-komiteens vekttallsystem. Innstillinga på Engelsk går inn for faste tidsrammer og økt oppbygging av faget gjennom særnummer og deksamener. For å bli mellomfagsstudent på engelsk i framtida, må studentene gjennom 12 forskjellige eksamenstester. Innstillinga vil helt opplagt føre til økt arbeidspress for studenter og lærere.

Fjeld Halvorsen-komiteen ble stanset i forrige semester som et resultat av studentenes og lærernes aksjoner og protester. Fakultetsrådet ble tvunget til å sette ned en ny komite som ennå ikke har levert innstilling. Studentene nektet å sitte i denne komiteen. Men til tross for motstanden i forrige semester fremmet noen studenter og lærere et forslag som forutsetter "at et nytt Reglement om Historisk-Filosofisk Embets-eksamen i det vesentlige vil bygge på Fjeld Halvorsen-komiteens konklusjoner – muligens uten vekttall".

Engelskseksjonen er sikkert det svakeste leddet i motstandskjeden mot rasjonalisering på H-F og det er følgelig ikke så rart at det første instituttframstøtet kommer her. Engelskstudiet er på forhånd oppstykket og avstanden til det nye vekttallsystemet kan i første omgang ikke virke så stort. På grunn av det intensive studieopplegget er det også liten aktivitet og lite framsmøte på allmannamøtene. De fleste avgjørelser er hittil gått i favør av en liten reaksjonær klikk hovedfagsstudenter. Studentpampene har alliert seg med lærere som alt i forrige semester gikk klart inn for vekttallsystemet. Disse står i fellesskap bak den nye studieordninga.

Det er uhyre viktig at studenter i Oslo samler seg til motstand mot vekttallsystemet. Vi må konsentrere kreftene om det som er i ferd med å skje på engelsk. Det er klart at ei innføring av vekttallsystemet

på engelsk vil bli brukt som en brekkstang overfor studenter og lærere på andre institutter. En underskriftsaksjon på norsk engelsk og historie for en utsettelse av behandling av vekttallsystemet skyter nå fart. Men overfor et så avgjørende framstøt er underskriftsaksjon ikke tilstrekkelig

På Engelsk allmannamøte 15. april var forslaget oppe til behandling. 107 stemte for utsettelse av saka 35 stemte mot Saka skal nå

opp i seksjonsrådet 20. april. I den anledning vil det bli fremmet forslar, på filologisk allmannamøte fredag om at seksjonsrådet skal utsette saka.

Underskriftskampanjen pågår fortsatt.

TIL KAMP MOT RASJONALISERINGA!

KONSENTRASJON AV KREFTENE OM DET SOM SKJER PÅ ENGELSKSEKSJONEN!

Studiemateriell:

NY GRUNNSIRKEL

SOR vil nå utgi en ny og revidert grunnsirkel i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Kurset omfatter følgende litteratur:

Studieplan	
MARX/ENGELS	Det kommunistiske partis manifest.
LENIN	Staten.
STALIN	Den dialektiske og historiske materialismen.
MAO TSETUNG	I folkets tjeneste. Til Bethunes minne. Den dumme, gamle oldingen.
MAO TSETUNG	Bekjemp bokdyrkelsen. Forbedre våre studier.
MAO TSETUNG	Om motsigelsen.
LIN PIAO	Beretning til Kinas Kommunistiske Partis 9. nasjonale kongress.
BO GUSTAFSSON	Stemmerett under kapitalismen. Det kommunistiske partiet.

Sitater fra Mao Tsetung. Et forslag til generell linje for den internasjonale kommunistiske bevegelse. Statutter for SUF (m-l).

Hele kurset vil koste ca. kr. 28,- komplett. Det er også anledning til å bestille deler av kurset; dersom man har deler av litteraturen fra tidligere.

MATERIELL TIL SUPPLERENDE GRUNNSIRKEL.

SOR vil med det første gi ut materiale og studieopplegg for supplerende emner til grunnsirkelen i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Opplegget vil komme regelmessig og etappevis i løpet av våren. Studiene vil omfatte følgende emner:

- 1) Politisk økonomi
- 2) Masselinje – Front
- 3) Spørsmålet om Stalin
- 4) Om den moderne revisjonismen
- 5) Partioppbygging

FØRSTE DELEN av dette studieopplegget, Politisk økonomi foreligger nå. Heftet koster 4 kroner.

MAO TSETUNG:

Taler på Yenan-konferansen om litteraturen.	– kr. 2,50
Bekjemp bokdyrkelsen. Forbedre våre studier.	– kr. 1,00
Om motsigelsen.	– kr. 2,00

Utgitt av SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUND (marxist-leninistene).

BESTILL M-L-MATERIELL FRA KLASSEKAMPENS DISTRIBUSJON, BOKS 6159, ETTERSTAD, OSLO 6, POSTGIRO 208166.

oppbrudd

"Når ei avis er kommet vel igang, må den skjøttes samvittighetsfullt og bra. Dette har leserne like stort ansvar for som redaksjonen. Det er svært viktig at leserne sender inn forslag og skriver korte brev og artikler, som viser hva de liker og hva de ikke liker. Dette er den eneste måten man kan sikre avisas framgang."

Mao Tsetung.

OPPBRUDD utgis av Sosialistisk Ungdomsforbund (marxist-leninistene) Studentlag. Adressen er postboks 115, Blindern, Oslo 3. Postgirokonto nr. 20 51 79.

Ansvarlig redaktør: Per Even Holmsen Redaksjonen adresse: Postboks 115, Blindern, Oslo.

Årsabonnement på OPPBRUDD koster kr. 10,-. Abonnementssperger innbetales over postgirokonto nr. 20 41 88, og talongen merkes: "Abonnement OPPBRUDD".

VI STÅR PÅ KRAVA - FORTSATT KAMP

Alene står elevene foreløpig ganske svakt overfor staten. Men studentene har ikke tidligere latt seg splitte fra elevene, og vi slår oss ikke til ro med at staten nå behandler den økonomiske forverringa for oss og ikke for andre utdanningsøkende. Vi skal fortsatt styrke den felles kampen mot forverringa ved å stå samla overfor staten. Yrkesskolen på Sogn hadde allmannamøte mandag 20/4 hvor de vedtok å slutte seg til ST/FSF's demonstrasjon fredag.

FELLES KAMP MED ARBEIDERKLASSEN - STØTT NORGAS- , ARBEIDERNES KAMP!

"Så lenge de intellektuelle ikke med liv og sjel har kastet seg ut i massenes revolusjonære kamp, så lenge de ikke besluttomt går inn for folkemassenes interesser og smelter sammen med dem, har de intellektuelle ofte en tilbøyelighet til å være subjektive og individualistiske, upraktiske i tankegang og ubeslutsomme i handling."

Mao Tsetung.

Momsen og prisstigninga har også ramma det store flertall av folket. På denne bakgrunn har arbeidsfolk reist seg til kamp mot denne økonomiske forverringa. Norgas-arbeidernes streik er nettopp ledd i dette. Kravet om to kroner pr. time er parallelt med studentenes krav. Støtte til Norgas-arbeidernes lønnskamp er derfor ei forutsetning for at vår økonomiske kamp skal få støtte i folket. De

De reaksjonære på Universitetet forsøker igjen å splitte, denne gang ved å hyle opp om at vi ikke må politisere kampen for krava ved å støtte en "ulovlig" streik. De samme folka skriker også om at folket ikke forstår oss hvis vi bruker militante midler. Over tusen studenter samla til allmannamøte mandag 20/4 avviste helt klart denne linja ved å vedta en støtteresolusjon til Norgas-arbeiderne som fordømte politiets overgrep på arbeiderne. Det ble understreket at vi må støtte arbeidsfolks kamp og de midler de bruker for at vår kamp i det hele tatt skal kunne bli forstått av resten av folket.

Bare ved å styrke enheten med arbeidsfolk kan studentene øke sin styrke og slagkraft.

FRONTEN UTVIKLES OG STYRKES

Tirsdag 14. april ble en ny manifestasjon av studenters og skoleungdoms kampvilje. Til tross for at eksamen nærmer seg, møtte ca. 3500 fram på Universitetsplassen her i Oslo for deretter å marsjere mot Stortinget.

Appellene fra sykepleierelever og fra de streikende arbeiderne ved Norgas var en klar understreking av vår felles kamp med andre grupper under utdanning og arbeidere.

Like klart demonstrerte reaksjonære jurister sin klassetilhørighet ved å pipe og bråke under møtet og særlig høyt pep de da Norgas-arbeideren skulle ha ordet.

Utover landet har nye skoler slutta seg til aksjonen, samtidig som arbeidere går til aksjon på sine arbeidsplasser. Dette betyr ei opptrapping og utvidelse av vår felles kamp mot forverra levevilkår.

Gjennom streiker og demonstrasjoner tidligere i vår tvang vi regjeringa til å nedsette utvalget som mandag 20. april kom med sin innstilling. Men innstillinga i seg sjøl er ikke noe svar på våre krav om bevilgninger nå. Stortinget må raskest mulig behandle utvalgets beregninger. Derfor var demonstrasjonen den 14/4 retta mot Stortinget.

Regjeringas frist til å sette fram forslag om bevilgninger i Stortinget løp ut 10. april. Hva betyr dette? Det betyr at en slik frist kan bli brukt til å hindre at krava blir behandla i denne sesjonen. Men stortingsmennene har sjøl muligheter til å sette fram forslag om ekstrabevilgninger til behandling og demonstrasjonene 14/4 viste Stortinget at vi ikke lar oss avspise med formelle frister. Vi kjemper fortsatt. Vi krever krava innfridd nå.

ENHET PÅ KRAVA - UENIGHET OM MIDLENE

Denne demokratiske metoden til å løse motsigelser i folket ble sammenfattet i 1942 i formelen "enhet, kritikk, enhet". Å gå nærmere inn på spørsmålene, det betyr å gå ut fra ønsket om enhet, løse motsigelser gjennom kritikk eller kamp og nå fram til en ny enhet på et nytt grunnlag. Ifølge våre erfaringer er dette den rette metoden for løsning av motsigelser i folket.

Mao Tsetung

På massemøte i Sophus Lie torsdag 12/3 ble ideen om generalstreik lansert, men møtte stor motstand. Allerede tirsdag 17. var generalstreik med 99% oppslutning en realitet. Hvordan kunne dette skje? Gjennom diskusjon og kamp på grunnplanet hadde studentene sjøl utvikla enheten om dette midlet.

Husleiestreik som kampmiddel i den lokale opptrappinga på universitetet ble også lansert fra grunnplanet. På massemøtet fredag 3. april vant denne ideen tilslutning. Derfor ble aksjonskomiteer oppretta på Sogn og Kringsjå for å lede kampanjer for husleiestreik. I løpet av få dager skreiv hele 900 studenter under på trusel om streik hvis krava ikke ble innfridd. På Sogn og familieboligene ga allmannamøtene tilslutning til fortsettelse av kampanjen, mens allmannamøtet på Kringsjå avviste dette midlet.

Fordi det ikke var enighet både på Sogn og Kringsjå, ble husleiestreiken avlyst på begge studentbyene.

Det var riktig av FSF å lansere ideen, fordi husleiestreik er et sterkt kampmiddel, men det var også riktig av FSF å trekke dette midlet fordi det ikke vant nok oppslutning i denne omgang. Det betyr ikke at husleiestreik i seg sjøl er uegna som virkemiddel, men bare at argumentasjonen for denne aksjonsformen ikke hadde rukket å slå rot i massen. De 900 kan bli en solid fortropp i arbeid med å utvikle de breie massene for framtidige aksjoner

KAMP MOT HØYRE

Høyreledelsen har anklaget FSF for å splitte studentenes kamp. Men hvem splitter? FSF har alltid fulgt allmannamøtenes vedtak enten de vedtar eller forkaster FSF's forslag. DKSF-lederne har gang på gang stått på sine forslag til tross for at de er blitt avvist. Noen av dem oppfordra bl.a. til streikebryteri etter at streik var vedtatt overalt. Særprega for høyreledernes linje er forsøkene på å isolere studentene fra andre deler av folket. De aksepterer formelt krava, støtter kampen i ord, men forsøker hele

Forts. side 4.

Truong Chinh og kampen mot revisjonismen

Sjøl om den sosialistiske omdannelsen med hensyn til eiendomsrettssystemet i alt vesentlig er rutinitet i China, og sjøl om massenes størrelse og stormende klassekamper, som var karakteristiske for tidligere revolusjonære perioder, i alt vesentlig er blitt avsluttet, finnes det fremdeles rester av de styrtede godseier og kompradorklassene, og det finnes fremdeles et borgerskap og omdannelsen av småborgerskapet er bare så vidt begynt, det er på ingen måte slutt på klassekampen. Klassekampen mellom proletariatet og borgerskapet, klassekampen mellom de forskjellige politiske kreftene og klassekampen på det ideologiske området mellom proletariatet og borgerskapet vil fortsatt bli langvarig og krokett, og til sine tider vil den til og med bli meget akutt. Proletariatet søker å omforme verden i samsvar med sin egen verdensanskuelse, og det samme gjør borgerskapet. I så måte er spørsmålet om hvem som vil seire, sosialismen eller kapitalismen, ennå ikke virkelig avgjort.

Mao Tsetung

En viktig bok er nylig utkommet på forlaget for fremmede språk i Hanoi. Det er Truong Chins "Framover langs veien som Karl Marx kartla" - en tale holdt på vegne av Sentralkomiteen i Vietnams Arbeiderparti ved 150-årsdagen for Karl Marx' fødsel i 1968. Truong Chinh er president i DRV's nasjonalforsamling og en av de mest framskredne ledere etter Ho Chi Mihns død. Utgivelsen av talen må sees i sammenheng med dette.

KULTUR - REVOLUSJON

I dag spiller DRV og den vietnamesiske revolusjonen en viktig rolle som eksempel for ungdommen og arbeiderklassen. Derfor håper opportunistene som SF- og NKP-ledelsen at såkalte "moderate" skal overta roret i DRV og ødelegge Vietnam som revolusjonært eksempel. De prøver å spre forvirring om vietnamesernes standpunkt og saboterer Vietnamarbeidet i Norge. Truong Chins tale er et mektig våpen mot slike folk. Han sier:

"Parallelt med de to nevnte revolusjoner (revolusjoneringa av produksjonsforholda og av teknologien - reds. anm.) og med siktemålet å tjene dem på en effektiv måte, må vi gjennomføre en ideologisk og kulturell revolusjon. Når det gjelder ideologien må vi fostre og styrke den proletariske ideologi, kritisere den borgerlige ideologi, fortsette utrenskningen av alle levninger fra feydalismen og andre feilaktige ideologier. Når det gjelder kulturen vil vi på kritisk måte holde nasjonalkulturen i hevd og bygge en

ny kultur for Vietnam som må ha et sosialistisk innhold og en nasjonal karakter". (s.52).

"Akkurat nå pågår kampen i den nordlige delen av landet vårt mellom den sosialistiske veien og den kapitalistiske - en kamp som vil fortsette inntil det kan gis et endelig svar på spørsmålet: "Hvilken side vil vinne?"

Dette vil bli en langvarig, vanskelig og komplisert kamp. Tiltak som undertrykking av kontrarevolusjonære, utviklinga av demokratiet for folket, utviklinga av produksjonsforholda, den teknologiske revolusjonen, den ideologiske og kulturelle revolusjon, utgjør innholdet i kampen mellom de to veiene i den nordlige delen av landet vårt". (s. 53-54).

"FREDELIG OVERGANG TIL SOSIALISMEN"

Truong Chinh behandler også inngående spørsmålet om den "fredelige overgangen til sosialismen" og løfter en advarende pekefinger:

"Et fundamentalt kriterium som hjelper oss å skille mellom marxist-leninister av alle slag er (utheva): om de erkjenner massenes revolusjonære vold for å knuse de undertrykkende klassers voldsapparat og opprettelsen av proletariatets diktatur."

Han refererer til Moskवादeklarasjonene fra 1957 og 1960 som sier at det er mulig med enten voldelig eller fredelig overgang til sosialismen. Han fortsetter:

"Vårt parti er enig i dette synspunktet. Men samtidig legger det vekt på at i mange kapitalistiske land har statsmonopolkapitalistene økt militariseringa og den stigende fascismen og bruker den mest uforskammede vold for å undertrykke proletariatet og hele det arbeidende folket".

På bakgrunn av dette vedtok Sentralkomiteen i Vietnams Arbeiderparti i 1963:

"Det er derfor nødvendig å slå fast at bruken av revolusjonær vold for å knuse borgerskapets statsmaskineri og opprette proletariatets diktatur er en universell lov."

Truong Chinh sier videre:

"Kommunistene skal ikke i noen tilfelle nøye opp under illusjoner om noen fredelig overgang. Arbeiderklassen og folkene i koloniale og ny-koloniale land må være på vakt overfor slike illusjoner." (s. 57-58)

ET NYTT STEG FRAMOVER I VIETNAMARBEIDET

Solkom arrangerte i tida 13.-19. april sin femte Vietnamuke. Oppslutninga var denne gang større enn noen gang tidligere, både i Oslo og rundt i landet. Høydepunktet her i Oslo var den demonstrasjonen FNL-gruppene arrangerte fredag 17. april, som ble avsluttet med et stort møte på Universitetsplassen der Le Phong, representant fra den Provisoriske Revolusjonære Regjeringa (PRR) talte og ble overrakt 50 000 kroner som var innsamla på Frigjøringsfondet. Hovedtemaet for denne Vietnamuka var solidaritet med Vietnams og Sørøst-Asias folk. Bakgrunnen for dette er at USA-imperialismens aggresjonskrig i Vietnam nå er i ferd med å utvides til å omfatte hele Sørøst-Asia. Konkrete uttrykk for dette ser vi i den intensiverte bombinga av Laos og det CIA-organiserte høyrekuppet i Kambodsja. Men over alt reiser folkene seg til kamp mot undertrykkerne, og selv ikke imperialistenes snedige planer om å opprette et all-asiatisk »kollektivt» sikkerhetssystem, for å få »asiater til å bekjempe asiater», vil kunne stanse denne mektige frigjøringskampen.

Fordi vietnamesernes kamp mot USA-imperialismen og vår egen kamp mot forverra levevilkår, begge er deler av den samla kampen mot monopolkapitalen, har vi felles interesser. Kampen foregår på forskjellige plan, men framgang for den ene er også en hjelp for den andre. Akkurat som det i lånekasseaksjonen er viktig å avsløre de som støtter aksjonen i ord, men som i praksis prøver å splitte studentene, er det viktig å avsløre de som prøver å splitte vietnamarbeidet. Det er av stor viktighet å avdekke revisjonistenes forræderi mot det vietnamesiske folk, og for at vi skal bli bedre skikka til dette trykker vi denne artikkelen. Vi må gjendrive løgnene om at vietnameserne støtter revisjonistene, og klart tilbakevise alle forsøk på å tilslore eller trekke i tvil vietnamesernes revolusjonære innstilling.

oppbrudd

FRAM FOR EN RØD ARBEIDERFRONT 1. MAI!

Våren 1970 har vist et kraftig oppsving i klassekampen. Arbeiderklassen forbereder sine framstøt under lønnsoppgjøret. Nå sist ser vi det ved at arbeiderne ved Norgas A/S er gått til streik for sine rettfærdige lønnskrav.

Studenter og skoleelever har reist seg til samla kamp mot forverringa av sine økonomiske kår. Dette oppsvinget i hele folkets kamp har ført til ny framgang for de revolusjonære kreftene i arbeiderbevegelsen.

Denne framgangen gjør det både mulig og nødvendig å samle alle deler av det arbeidende folket til en brei front mot monopolkapitalens framstøt.

Det marxist-leninistiske tidsskriftet Røde Fane har lagt fram et punktprogram for en Rød arbeiderfront 1. mai. Dette punktprogrammet gir et grunnlag for enhet mellom alle virkelig progressive.

Det er en ramme for organisering av alle lag av folket ut fra enhet i sak på dagens viktigste kampområder.

Programmet bygger på den ene sida på masselinja - alle grupper som slutter seg til skal sjøl diskutere paroler og opplegg innfor ramma av programmet. På den andre sida gis det ikke rom for utglidning fra kamplinja. Programmet står fast mot reformistenes og revisjonistenes reformlinje og partipolitisk spillfakteri.

Punktprogrammet må derfor inneholde:

1. Støtt arbeidernes krav ved årets tariffoppgjør! Kjemp mot LO-byråkratens foræderiske linje om "samordnet" oppgjør! Støtt arbeidernes kamp mot "utsvetting" gjennom rasjonalisering, tidsstudier og "nye lønssystemer" og for et bedre forhold på farlige og usunne arbeidsplasser!

2. Opprett felles støttekomiteer for politisk og økonomisk støtte til arbeiderne som er i streik, uten hensyn til om monopolkapitalen, staten og LO-pampene kaller streiken "ulovlig". Nei til tvangslovene i arbeidslivet! Fram for uinnskrenket streikerett!

3. Støtt utkantbefolkningas interesser mot strukturrasjonaliseringa. Avslør og bekjemp klassestatens landsdelsplaner. Støtt småbrukernes og fiskernes kamp mot monopolkapitalen!

4. Støtt kravet om kraftig økning av grunnpensjonen og lavere pensjonsalder! Nei til folketrygdens nåværende fattigpensjoner!

5. Kjemp mot alle arbeiderfiendtlige skattesystemer! Fortsett kamp mot MOMSEN!

6. Støtt skoleelevenes og lærernes kamp mot nye karaktersystemer og hardere arbeidspress. Støtt alle som arbeider på skoler og læresteder mot statens rasjonaliseringsframstøt, som f.eks. ligger i planene om 5 dager uke. Full frihet til politisk og organisatorisk virksomhet i skolen.

7. Støtt rekruttenes kamp for bedre kår. Full frihet til politisk og organisatorisk kamp. Avslør og bekjemp borgerskapets folkefiendtlige og militaristiske indoktrinering av rekruttene.

8. Støtt studentenes kamp for skikkelige lån, mot Ottosenkomiteen og alle andre

rasjonaliseringsframstøt som rammer studentene, universitetslærerne og de andre ansatte. Støtt Rød Front-samarbeid i studentersamfunnene for å gjøre dem til sikre støtter for arbeidernes, skoleelevenes og studentenes kamp. Støtt studentenes faglige organisasjon - Faglig Studentfront.

9. Kjemp mot at Norge går opp i økonomiske sammenslutninger som Nordfok og EEC, som vil legge utkantstrøka øde, øke utbyttinga av alle som arbeider og gi fritt spillerom til utenlandsk kapital. Nei til Nordfok - innfallsporten til EEC!

10. Kjemp mot NATO, USA-imperialismens fremste redskap i Norge. Avslør og bekjemp USA- og Sovjetledernes samarbeid for å undertrykke verdens folk. Nei til planene om å skape et nytt og verre NATO - en "alleuropeisk sikkerhetsavtale". Skap enhet i kampen gjennom Kampanjen Norge ut av NATO!

11. Støtt det vietnamesiske folkets kamp mot USA-imperialismen i nord og sør. USA ut NÅ! Anerkjenn DRV og Den Provisoriske Revolusjonære Regjeringa i sør. Støtt Solidaritetskomiteen for Vietnam - det beste redskap for samordning av Vietnamarbeidet i Norge.

12. Støtt alle folk som er undertrykt av USA-imperialismen og den Sovjetiske sosialimperialismen. Støtt folkenes væpnede frigjøringskamp i Asia, Afrika og Latinamerika. Støtt det greske og det tsjekkoslaviske folket.

13. Reis en folkeopinion mot USA-imperialismen og den Sovjetiske sosialimperialismens trusler om atomkrig mot Folkets Kina!

DERFOR:

STØTT ARBEIDERKLASSENS OG UNGDOMMENS KAMPKRAV
STØTT KAMPEN MOT IMPERIALISMEN
TA DEL I ARBEIDET FOR EN RØD ARBEIDERFRONT 1. MAI

ENHETSFRONTEN UTVIKLES OG STYRKES

Forts. tida å hindre oss i å sette makt bak dem.

Hvilke metoder bruker så disse ultrareaksjonære pampene i forsøket på å ødelegge studentenes rettfærdige kamp? I uttalelser til pressa heter det bl.a. at demonstrasjoner og streik virker ødeleggende på de krava alle studenter er enige om.

En slik uttalelse innebærer rein sabotasje av krava. Vi veit at det bare er gjennom militante aksjoner at kampen kan lykkes. De reaksjonære forstår også dette, derfor maner de til "ro", oppfordrer oss til å "vente" Videre hevder de at vi må bruke "sympatiske virkemidler", ellers vil vi ikke vekke sympati for krava våre. Men sympati hos hvem? Våre kamfeller er arbeidsfolk, vår felles fiende er Staten og monopolkapitalen. Når høyrelederne saboterer vår fortsatte kamp, går de i Statens ærend mot flertallet av studentene. Slik prøver de direkte å hindre at vi skal få krava igjennom, de er Statens og monopolkapitalens agenter blant studentene.

Monopolkapitalens økonomiske interesser står stikk i strid med våre økonomiske interesser. Den vil betale minst mulig for produksjon av akademisk arbeidskraft, vi krever skikkelige levevilkår mens vi studerer. Det er derfor uforsonlige motsetninger mellom studentmassen og monopolkapitalen, vi må derfor kjempe for å ivareta våre interesser. Kamp er vårt beste middel og det eneste språket fienden forstår. Vi vil aldri kunne forbedre våre kår gjennom "sympatiske" virkemidler. NSU har i årevis brukt parlamentariske midler, allerede i mai 1968 satte de fram økonomiske krav til Staten - men ingen ting skjedde før studentene sjøl reiste seg til kamp mot forverringa. Ved å bekjempe alle militante midler prøver høyrelederne i realiteten å oppnå enhet om å legge ned kampen og gå inn i passivitet fordi enhet om kapitulasjon er den eneste form for enhet de kan godta.

ENHET MED ARBEIDSFOLK

Borgerpressa framstiller studentene som et privilegert gruppe som bare er interessert i å karre til seg fordeler på bekostning av andre grupper som har det verre. Til dette formålet tar de i bruk simple løgner og hets. Høyres Pressekontor har f. eks. sendt ut en leder hvor det påstås at gjennomsnittslønet ligger på 770 kr i måneden. Det riktige tallet er ca. 475 kr. Videre kan Bergens Tidende fortelle at krava bygger på et forbruk på 50 000 kr i året. Slik forsøker de helt bevisst å fremme krava våre for å skille ut oss blant vanlige folk som vi objektivt har felles interesser med.

"KAKE"-PROBLEMATIKKEN

"Kaka" er et av Statens beste våpen i forsøket på å splitte oss innbyrdes. Myten om samfunnskaka går ut på at det alltid bare finnes en viss mengde økonomiske midler som kan deles blant folket. Hvis en gruppe får innfridd sine krav, sier myten at det vil bli på bekostning av andre grupper. Høyrepressen: "Statskassen er ingen Sareptas krukke, som kjent, og når man øker det ene, så må det gjerne gå på bekostning av noe annet".

Konsekvensen av en slik politikk blir at det er "usolidarisk" å føre lønnskamp overhodet. Sjølsagt må både arbeidere og studenter kreve kompensasjon for prisstigning og produksjonsstigning. Sjølsagt skal disse pengene ikke tas fra de som er dårligere stilt enn oss, men tas der pengene er.

Under dekke av myten om samfunnskaka, raner monopolkapitalen til seg stadig større millionprofitter. Dette gjøres bl.a. ved å skyve større og større skattebyrder over på folket. Gjennom moms finansierer vi en del av næringslivets profit.

Typisk er derfor påstanden om at det er arbeidsfolk som må betale våre økte lån gjennom økt skatt. Høyrepressen igjen: Atskillige jevne norske kvinner og menn er blitt enda mer irritert over hvordan deres skattepenger forvaltes."

I praksis har det vist seg at krav overfor Staten ikke fører til lønnsreduksjon for arbeidsfolk men tvert imot styrker deres stilling. Inspirert av Kirunastreiken oppnådde arbeidere på Volvo 12,8% lønnstillegg gjennom en kortvarig streikeaksjon. Ved Koksverket fikk arbeidere et kroners tillegg i timen bare ved truslen om streik.

Gjennom felles kamp vil vi styrke hverandre gjensidig, derfor må vi sette alt inn på å tilbakevise all studentisolasjonisme. Vi må svekke virkningene av borgerpressas løgner og hets ved konkret å solidarisere oss med arbeidsfolks kamp. Flere allmannamøter har allerede bevilga penger til de streikende Norgasarbeiderne. DNS har bevilga 5000 kr. Det har vært innsamlinger til samme formål på Blindern og under demonstrasjonen mot Stortinget tirsdag.

Ei videreføring av denne enheten vil være en brei oppslutning av studentene på arbeiderklassens kampdag 1. mai. Dette vil vi vise ved å gå i Rød Front-toget 1. mai som er den eneste demonstrasjonen som klart står på folkets side i kampen mot Staten og monopolkapitalens angrep.

1. MAI

FRAM FOR DET KOMMUNISTISKE ARBEIDERPARTIET!

Olav Chr. Torp:
STORTINGET HØSTEN 1969 - VÅREN 1970.
Biografier - Valgstatistikk - Fylkesoversikter.

Boka gir en god oversikt over Stortingets sammensetning etter alder, parti og fylke, dets komiteer og tillitsmenn og inneholder en mengde statistiske opplysninger for øvrig. Den har fullstendige biografiske artikler med fotografier av samtlige stortingsrepresentanter, regjeringsmedlemmer og vararepresentanter som møter for statsrådene.

U-bok nr. 125
182 sider, kr. 16,50.
UNIVERSITETSBOKHANDELEN
Blindern - Sentrum - Ås.

STUDENTSAMSKIPNADEN I OSLO

er studentenes velferdsorganisasjon ved Universitetet og høyskolene i Oslo. Studentsamskipnadens virksomhet omfatter bl. a.: Spisesteder, Universitetsbokhandlene, Universitetsforlaget, Varehus, Daginstitusjoner for barn, Utbyggingsavdeling, Studentbyene på Sogn og Kringsjå, Boligformidling, Studentenes Reisebyrå, Helsetjenesten.

Personalavdelingen (3. etg. Adm.bygn.) står til tjeneste med opplysninger om ledige jobber innenfor Samskipnaden.

Adr.: Universitetssenteret,
Blindern, Oslo 3
Telefon: 46 68 80
Telegramadr.: «STUDENT»

